

UPUTA AUTORIMA

Radovi trebaju biti pisani u standardnom formatu A4 (prored 1,5 Times New Roman, veličina slova 12). Napomene i fusnote stoje na dnu stranice a ne na kraju teksta i pišu se proredom 1. Rad ne treba prelaziti više od 15 kartica teksta. Radovi trebaju biti autorski lektorisani.

Rukopis treba sadržavati sljedeće dijelove:

Naslovna stranica: *ime i prezime autora, ustanova u kojoj autor radi, adresa, e-mail adresa, ORCID, naslov rada, podnaslov rada.*

Prva stranica i dalje:

1. *naslov; (podnaslov);*
2. *sažetak* koji se piše na jeziku na kojem je rad napisan;
3. *ključne riječi* na jeziku na kojem je rad napisan;
4. *integralni dio teksta;*
5. *zaključak* koji se piše na kraju integralnog dijela teksta;
6. *naslov, sažetak i ključne riječi* – na engleskom jeziku
7. *popis citiranih izvora i literature.*

Poželjno je da rad, ukoliko ima potrebe, bude razvrstan po pojedinim poglavljima i odjeljcima, radi cjelovitosti i preglednosti. Naslov se piše velikim slovom, a poglavlja i odjeljci pišu se malim masnim slovima, s tim da se naslov piše veličinom 14, a ostala poglavlja i odjeljci fontom 12.

Navodi i citati u radu sastoje se od prezimena autora i godine objavljivanja te broja stranice, iako se nekad broj stranice može izostaviti, ukoliko je to irelevantno, i to sve u zagradama, npr. (Bourdieu 1992) ili (Bourdieu 1992: 158), odnosno, ako je prezime autora integrirani dio teksta, onda se piše npr. ...Bourdieu (1992: 158). Kraći citati (do četiri reda) navode se otvorenim i zatvorenim navodnim znacima, a ako je u pitanju citat duži od četiri reda, onda se citat oblikuje kao poseban odlomak, odvojen praznim redom od ostatka teksta, uvučeno i

kurzivom, bez navodnih znakova, radi uočljivosti. Fusnote se ostavljaju za naknadne i dodatne informacije, a ne za bibliografske potrebe.

Popis izvora i literature piše se na novoj stranici, abecednim redom prema prezimenima, svaka jedinica u novom redu, ime autora može se pisati punim oblikom ili dati inicijal – bitno je biti konzistentan u navođenju. Ako je u jednoj godini objavljeno više radova istog autora, onda se uz godinu izdavanja piše i malo slovo, npr. (2001, 2001a); ako je u pitanju citat iz djela nekog časopisa, ili ako je u pitanju citat u kojem je više autora, onda se u popisu literature navode svi autori, a u referiranju u tekstu navode se maksimalno dva autora, a ako ih je tri ili više, navodi se samo prezime prvog autora, npr. (Jahić i dr. 2000)

Naslovi knjiga i časopisa pišu se kurzivom, a citirani članci iz časopisa pišu se bez navodnika i ne italicom.

Knjige:

Bourdieu, Pierre (1992): *Što znači govoriti*, Biblioteka Psiha, Zagreb.

Jahić, Dževad; Halilović, Senahid; Palić, Ismail (2000): *Gramatika bosanskoga jezika*, Dom štampe, Zenica.

Beaugrande, R. de; Dressler, W. (1981): *Introduction to Text Linguistics*, Longman, London.

Karavdić, Zenaida (2021): *Bibliografija radova o bosanskom jeziku 1990–2020*, edicija Radovi knj. 26, Univerzitet u Sarajevu – Institut za jezik, Sarajevo.

Peco, Asim (1990): *Mikrotoponimija Podveležja*, Djela knj. 70, Odjeljenje društvenih nauka knj. 39, ANUBiH, Sarajevo.

Kalajdzija, Alen, ur. (2018): *Stručna konferencija Jezik – Sloboda – Tradicija. Društvenopolitička stvarnost bosanskoga jezika u južnoslavenskoj jezičkoj zajednici, Zbornik referata. Banja Luka, 29. 6. 2018*, Posebna izdanja knj. 29, BMG Bosanska medijska grupa – Univerzitet u Sarajevu – Institut za jezik, Tuzla – Sarajevo 2018.

Radovi u časopisima i zbornicima:

Šator, Muhamed (2004): Transmutacija srednjovjekovnog jezika u *Kamenom spavaču*, *Književni jezik* 22/1–2, Odsjek za bosanski, hrvatski i srpski jezik Filozofskog fakulteta u Sarajevu –Institut za jezik, Sarajevo, str. 110–122.

Kardaš, Mehmed (2018): Novi listovi Vrutočkog bosanskog četveroevandelja, *Godišnjak* 47, Centar za balkanološka ispitivanja, ANUBiH, Sarajevo, str. 193–197.

Jurić-Kappel, Jagoda (2001): Neke jezične posebnosti starije bosanske književnosti i njihov udio u standardizacionim procesima – Propuštene mogućnosti?, u: Mønnesland, Svein (ur.) *Jezik i demokratizacija (zbornik radova)*, Posebna izdanja knj. 12, Institut za jezik u Sarajevu, Sarajevo, str. 137–148.

Izvori sa interneta:

Kalajdzija, Alen (2022): Glas “h” kao specifičan pečat bosanskog jezika, *Stav*, 18. 9. 2022. <https://stav.ba/vijest/glas-h-kao-specifican-pecat-bosanskog-jezika/12062> (26. 12. 2023).